

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Urto/2/2012
Identifikačné číslo spisu:	4012000009
Dátum vydania rozhodnutia:	10.10.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:4012000009.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Emila Bdžocha a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 10. októbra 2012, o odvolaní odsúdeného P. P. proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo 6. septembra 2012, sp. zn. 4 Ntc/2/2012 rozhodol

rozhodol:

Podľa § 516 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdeného P. P. sa z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Nitre rozsudkom zo 6. septembra 2012, sp. zn. 4 Ntc/2/2012 rozhodol tak, že

podľa § 15 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon) s poukazom na § 17 ods. 1 zákona sa uznáva rozsudok Krajského súdu pre trestné veci Viedeň, sp. zn. 061 Hv 120/10b zo dňa 11.01.2011, právoplatný dňa 22.01.2011, ktorým bol občan Slovenskej republiky P. P., nar. XX.XX.XXXX v L., r. č. XXXXXX/XXXX, trvale bytom L. V. XX, L., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Justizanstalt Sonnberg, Sonnberg 1,12020 Hollabrunn, Austria uznaný za vinného, že:

ako spolupáchateľ vo vedomej a úmyselnej spolupráci s odsúdeným N. P. v noci na 29.08.2010 vo Viedni

I.) násilím za použitia zbrane osobe I. C. odňali, respektíve sa pokúsili odňať cudzie hnutelné veci s úmyslom sa ich privlastnením neoprávnene obohatiť a to tak, že I. C. nastriekali do tváre slzotvorný sprej, konkrétne

A) mu odňali pánske náramkové hodinky v hodnote 80 eur,

B) pokúsili sa mu odňať peňaženku vrátane obsahu

II.) za účelom zárobku inej osobe odňali cudzie hnutelné veci a to s úmyslom sa ich privlastnením neoprávnene obohatiť, konkrétne osobám

A) Ing. C. M. J. odňali peňaženku s hotovosťou 80,- eur a kľúč z domu,

B) osobe, ktorú sa nepodarilo stotožniť odňali 5 eur.

P. P. sa týmto dopustil:

v prípade bodu I.), A.) a B.):

zločinu ťažkej lúpeže z časti dokonanej a z časti v štádiu pokusu podľa §§ 142 odsek 1, 143, 2. prípad, 15 rakúskeho trestného zákonníka;

v prípade bodu II.), A.) a B.):

zločinu krádeže za účelom zárobku podľa §§ 127, 130, 1. prípad rakúskeho trestného zákonníka.

Za to bol podľa § 28 ods. 1 Trestného zákonníka Rakúskej republiky a § 143 Trestného zákonníka Rakúskej republiky odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 17 ods. 1 zákona sa tento rozsudok vykoná na území Slovenskej republiky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie odsúdený P. P..

V písomnom odôvodnení odvolania namietol výrok o treste, ktorý považuje za neprimerane prísny ako i to, že uložený trest chce vykonať v Rakúskej republike, pretože podmienky výkonu trestu odňatia slobody sú tam podstatne lepšie ako na území Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade odvolania odsúdeného P. P. preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie odsúdeného nie je dôvodné.

Po predložení žiadosti štátu pôvodu o uznanie a výkon citovaných rozhodnutí, po písomnom vyjadrení prokurátora rozhodol v zákonnej lehote o predmetnej otázke na neverejnom zasadnutí Krajský súd v Nitre ako súd vecne a miestne príslušný. Postupoval tak na podklade predloženého procesného spisu obsahujúceho všetky nevyhnutné dôkazy a pretože dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16 nezistil, v súlade s § 17 ods. 1 zákona rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Ani najvyšší súd pri plnení svojej prieskumnej povinnosti nezistil zákonné dôvody odmietnutia uznania a výkonu označeného rozhodnutia Rakúskeho súdu uvedené v § 16 ods. 1, ods. 2 zákona.

Aj keď z písomného vyhotovenia odvolania odsúdeného vyplýva, že dôvod, pre ktorý odsúdený P. P. nechce uložený trest vykonať na území Slovenskej republiky je ten, že v Rakúsku má lepšie podmienky výkonu trestu, tieto dôvody pre iné rozhodnutie o posudzovanej otázke so zreteľom na § 16 ods. 1 a 2 zákona, ktorý taxatívne uvádza zákonné dôvody odmietnutia a Rámcové rozhodnutie Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii nie sú rozhodujúce.

Aj vo vzťahu k trestu odňatia slobody, ktorý bol bezo zmeny prevzatý z uznaného rozsudku je potrebné uviesť, že tento zodpovedá ustanoveniu § 17 ods. 7 zákona, pretože je zlučiteľný s právnym poriadkom Slovenskej republiky a nezhoršil postavenie odsúdeného a zodpovedá pôvodne uloženej trestnej sankcii a nebolo potrebné ju primerane upraviť (§ 17 ods. 3, ods. 4).

Zákonný a správny je aj výrok o zaradení odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože odsúdený bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestných činov vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný

čín (§ 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák.).

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.